

BERYL

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Grieks woord = '(zeegroene) edelsteen'. Het gaat terug op het Arabisch en Oud-Perzisch; daar betekent het 'kristal(helder)'. Ons woord 'bril' is er van afgeleid, want aanvankelijk werden de glazen van kristal gemaakt.

*

Beryl in de bijbel

In de traditionele Latijnse vertaling van de bijbel kwam 'Beryl' drie keer voor:

'De borsttas van de hogepriester moest voorzien worden van vier rijen edelstenen: op de 1e rij: robijn, topaas en smaragd; de 2e: granaat, saffier en aquamarijn; de 3e: barnsteen, agat en amethyst; de 4e: turkoois, onyx en jaspis (= 'beryllus').' Op elke steen werd de naam van een van de stammen van Israël gegraveerd. Omdat de jaspis ('beryllus' telkens als laatste wordt genoemd, mogen we aannemen dat daarop de naam van de jongste stamvader, Benjamin, stond gegraveerd.

[Exodus 28,17-20;39,08-13]

In het allerlaatste bijbelboek, Openbaring of Apokalyps, horen we nogmaals van de Beryllus. De ziener aanschouwt in een visioen de hemelse stad Jeruzalem:

*'De grondstenen van de stadsmuur waren vervaardigd van alle soorten edelgesteente: de eerste van jaspis, de tweede van saffier, de derde van chalcedon, de vierde van smaragd, de vijfde van onyx, de zesde van karneool, de zevende van chrysoliet, de achtste van **beryl**, de negende van topaas, de tiende van chrysopraas, de elfde van hyacint, en de twaalfde van ametist.'*

[Openbaring 21,19-20]

*

Beryllus (ook **Birillus**) van **Catania**, Sicilië, Italië; eerste bisschop; † **eind 1e eeuw(?)**; **feest 21 maart**.

Volgens de overlevering was hij afkomstig uit de Syrische stad Antiochië. Daar had hij de apostel Petrus leren kennen, toen deze er nog aan het hoofd stond van de pas gestichte christengemeente. Beryllus was door de apostel tot het geloof in Christus gebracht en tot bisschop gewijd. Vervolgens had hij zijn leerling naar Sicilië gezonden om daar onder de heidenen het christendom te brengen.

Volgens oude overleveringen wist hij er velen tot Christus te bekeren. Dat deed hij onder andere door een bron waar bitter en ondrinkbaar water uitkwam, met een gebed zoet te maken. Vele heidenen die erbij aanwezig waren zouden op dat moment overgegaan zijn tot het geloof in Christus.

Het is zeer wel mogelijk dat dit wonder teruggaat op een historische gebeurtenis. Toch heeft het vooral een symbolische betekenis. De waterbron verwijst natuurlijk ook naar de godsdienst waarvan de mensen leven. Welnu, leefden de heidenen aanvankelijk van het bittere water van de heidense godsdienst, door toedoen van Sint Beryllus konden zij voortaan genieten an het zoete en drinkbare, levende water van Christus.

Na een arbeidzaam leven moet hij uiteindelijk op zeer hoge leeftijd gestorven zijn.

In later tijden is zijn verering volkomen overvleugeld door die van de martelares Sint Agatha († a 250; feest 5 februari). Toch zou er nog zeer lange tijd naast de Sint-Agatha- ook een Sint-Berylluskerk op het eiland Sicilië in ere zijn gehouden.